

K. Sööt'i Kirjastus

Tartus, Aleksandri uul. № 5.

(К. Сеетъ — Юрьевъ, Лифл. губ.)

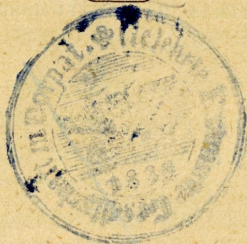
Nimetatud kirjastusel on püüdeks, raamatuid välja anda, mis oma sisu kui ka välimuse poolest lugejate nõudeid täidaksiwad ja mis ka rohkem nõudjatele huwitust pakuksiwad.

Arwustajad on nende pääle ikka tähelepanemist juhtinud ja neid kui häid toodeid Eesti kirjanduseturul soovitanud, nagu seda arwustuste katked, mis järgmistel lehekülgedel awaldatud, tõendawad.

□ □ □ dawad. □ □ □

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

K. Sööt'i trükikoja trükk, Tartus.

3162

Raamatute tellijatele.

K. Sööt'i raamatukaupluse läbi võib päälennende raamatute, mis oma kirjastusel ilmunud, ka kõiki muid raamatuid kirjalikult postiga ehk raudtee kaudu tellida. Kirjalikult tellida võib ka nõnda, et soovitud raamatute hind jaamas või postkontoris, pakki vastu võttes, järele maksetakse.

Soovitaw on aga, et vähemate tellimiste juures (alla kahe rubla) raha ette saadetakse, sest et järelmaksu nõudmine väikse paki kohta liiga kalliks läheb. Väikseid summasid võib tellimiste juures kinnises kirjas markides kaasa saata.

Soovijatele saadetakse Eesti kirjaturul saadawate raamatute nimekiri hinnata koju kätte.

TRU Raamatukogu

27

Eesti kirjanduse ajalugu. T. Sander.

I. jagu: Rahwaluule. (Teine trükk).

II. jagu: Kunstluule. (Eesti kunstkirjanduse algusest kuni Hornungini). Hind á 25 k.

Arwustuses, mis W. R. sulest 1900 a. „Postimehe“ 14 nr. ilmus, öeldakse: Peame raamatu kohta üleüldist otsust andma, siis paneme ta julgesti numbri hää alla, ilma et pikalist kaalumist waja oleks... Iga lehekülje päält tunneme, et mõtleja waim siin töös on olnud, usin uurija wanemad kirjamehed tunnismeesteks ette on kutsunud ja teraw arwustaja ettetoodud tunnistajate najal otsusi kirjutanud. Otsused on selgel, ilusal keelel lühidelt ja ülewaatlikult kirja pandud, „tähtsate uurijate arwamised“ kui seaduseparagrahwid põhjenduseks juurde lisatud; rohked näitused rahwalauludest elustawad kõnet. — Sander on esimene sihi-ajaja ja rajaraijuja ja ta on sirge sihi ajanud ja kindla raja raiunud meie põlise wanawara metsa. Seda mälestusesamba kirja kutsun ma kõiki lugema, kes Eesti rahwa minewiku waimu sünnitusi tahawad tundma õppida.

Sander'i E. kirjanduse loo teise trüki ilmumise järele kirjutab M. K. 1908 a. „Postimehe“ 39 nr.: Rahwaluule seletuse teine trükk on asjatundja (W. Reiman'i) poolt ette walmistatud, kohati parandatud ja täiendatud.

Eesti Kirjanduse Seltsi toimetused № 2.

Eesti wanem ilukirjandus.

Üleminek waimuliku kirjanduse walitsusest Eesti algupäralisele rahwalikule ilukirjandusele. Kirjutanud **M. Kampmann**. Hind 1 rbl.

Teatud Eesti kirjanduse ja ajaloo uurija kirjutab selle kirjanduslise toode kohta 1908 a. „Postimehe“ 85 nr.: Raamat ilmub „Eesti Kirjanduse Seltsi“ toimetuste nr. 2 all ja äratub juba selle läbi usaldust enese wastu. Läbisõelutud ilukirjanduse ühine tundemärk on haleduse wool, mida sissejuhatuses ligemalt ära tähendatakse. Selle woolu

M. Kampmann on palju waewa näinud, et neid unustusest päästa ja nende eluloo pääjooni laiast maailmast kokku korjata. Pääle selle on temal korda läinud 11 kirjaniku näopilti leida, mida nüüd ka lugeja silmade ette seatakse. Selges keeles ja ülewaatlikult seletatakse iga üksiku kirjaniku töö hinda ja kirjanduslist iseloomu; näidatakse mõju, kelle all igäiks seisnud ja mis kellegist teiste pääle välja läinud; jutustatakse mõjuwamate juttude sisu ehk trükitakse lühemad tooded, iseäranis laulud, sõnasõnalt ära... Kampmanni töö on sisurikas ja haruldane toode.

Raamatu wälimus on meeldiw ja täidab kõigiti õiglasi nõudmisi. Raamatu lugemine pakub tõsist mõnu.

Eesti Kirjanduse Seltsi Rahwakirjanduse toimekonna wäljaanne № 7.

Eesti Luule. Kogu Eesti luuletusi.

Wälja andnud **K. E. Sööt** ja **Gustav Suits**.

Kaanejoonistus A. Uurits'a poolt.

Raamat sisaldab 76 luuletaja poolt 329 laulu 1788 a. v. Tiesenhauseniga alates ja kõige uuema ajani ulatades. Raamat on moodsal paberil trükitud, 350+VIII. lehekülge.

Hind 150 kop., kindlas nahkpäraga köit. 225 k.

Ajakirjanik H. Prants kirjutab muu seas järgmiselt: Lootusrikkalt algab meil tänawune uus aasta Eesti kirjanduse wäljal: Kõige esimene kirjatöö, mida 1910 a. ette toonud, on täis tähelepanemise-wäärt, seisab Eesti ilmaliku kirjanduse esimeses reas. Sellesse on Eesti luuletuste kenamad ja ilusamad öied ühesse kogusse korraldatud ning nii seisab meil seda raamatut lugedes terve Eesti luuleilm koondatud kujus ees. Käesolew kogu on alles esimene täieline wõimalikult kõigi Eesti luuletuste kokkuwõte, sest ta piirid on laialisemad kui kõigil endistel luulekogudel. Rohkeks huwituseks on, et iga luuletaja kohta lühikesed eluloolised märkused ning nende luuletööde nimekirj on awaldatud. Selleläbi saame mõndagi enne

teadmata olnud asja teada. „Laulu on mõnda laadi“, — selle sõna tõde näitab meile see raamat täie selgusega. Ta sisu on väga, väga mitmekesine ning igakülgne ja sellepoolest suuresti huwitav. Raamatu kokkuseadjad on laulusid järgmistesse liikidesse jaganud: Laul ja luule, emakeel ja kodu, looduse-meeleolud, seotud südamed, kurvastuse tunnill, mõttemõlgutused ja lugulaulud. Meie leiame siin ammu tuntud ja armsaid laulusid, millest mõned suurele hulgale rahwale otse pääs on, kuid ikkagi tunduwad nad weel ka siit lugedes wärskelt ja armsalt. Aga õige palju on küll ka neid luuleõisi, mis alles selle raamatu kaudu laiemalt tuttawaks saawad, mis otse kui uuelt tunduwad, kuigi mõned ju õige elatanud on.

„**Wiljandi Teatja**“ 1910 aasta 3 numbris üteldakse „Eesti Luule“ kohta: Nüüd on K. E. Sööt ja Gustav Suits antologia kokku seadnud, kust wanu laulikuid ühes noortega leiame, v. Tiesenhausenist Marie Heibergini — terve aastasada wahet, — wanu oma lihtsa, südamlise lüürikaga ja noori otsimas ja igatsemas; Gustav Oldekop oma wõrukeelse „Warblasega“ ja Willem Grünthal suurepäraliste Saaremaa looduse-lauludega — missugust kirjanduse-sõpra ei peaks nende wõrdlus huwitama! Loed ja mõtled, on tundmus, et midagi hääd ja ilusat oled lugenud, kus palju tuld ja südamlust ning jäädawat wäärtust on. Kui keegi oma kirjandust armastab, siis ärgu puudugu tal „Eesti Luule“. — Raamat on hääle paberile nägusast trükis walmistatud. Hind ei ole wõrdlemisi mitte kallis.

Tallinna „**Päewalehe**“ 20. numbris 1910 a kirjutab endiste Eesti luuletuste antologia wäljaandja M. J. Eisen nüüd ilmunud wäljaande kohta: Luule edenemine wiimasel ajal seletab „Eesti Luule“ ilmumise tarwidust. „Eesti Luule“ on nagu luuletajate ajalooline album. Mitte ainult selles mõttes, et ta lühidalt luuletajate elulooga tutwustab, waid ka selles mõttes, et meie näeme, kuidas ajajooksul luuletused on ilma sündinud. Raamat ei näita meile mitte ainult eestlasi, waid ka sakslasi, kes Eesti keeles luutetanud... Ma pean tunnistama: „Eesti Luule“ wõib meie kirjanduse aupäigal seista. „Eesti Luule“ on toode, millest keegi, kes Eesti luulekirjandusega tegemist teeb, tähelepanemata mööda ei wõi minna.

„**Postimehe**“ 16. numbris 1910 a. ütleb K. A. H.: Hää raamat. Pakub laialise ülewaate meie luulealgu- sest kuni senipäewani. Nähtawasti on iga luuletaja paremad

sest kuni senipäewani. Nähtawasti on iga luuletaja paremad luuletused wälja walitud... On tõsiselt wäärt, et igauks, kes hää kirjanduse pääle rõhku paneb, omale muretseb.

„Eesti Kirjanduse“ märtsi-kuu numbris ütleb A. Jürgenstein: See on raamat, mida meil nii hädasti tarwis oli ja mis selle pääle waatamata, kui wähe meil niisuguse kogu kokkuseadmise tarwis kirjanduseajaloolist ja arwustuslist eel-tööd on tehtud, siiski hästi on korda läinud... Huwitaw on sellest kogust läbi rännata.

Eesti Kirjanduse Seltsi wäljaanne № 5.

Elu sügawusest. Juhan Liiw.

Puhas ülejääk kirjanikule.

Hind 40 hop.

Tallina „Päewalehes“ kirjutab Dr. J. Luiga selle raamatu kohta: Siin on häid luulejuttusid, siin on luulet ja on juttu. Siin on Liiwi eestikeelelist stiilikunsti tunda, mis ainuke meie kirjanduses on. Mõndagi tundejuttudest on nurjaläinud, aga J. Liiwi juures jääwad nurjaläinud mõtetest waimurikkad nägemised ja sügawatundelised tähendused järele. Mida Liiw „Ühe Soome kirjaniku sõnas“ kiidab, seda leiame tema mõttewiisi juures ka: alandlist wägewust. Juh. Liiwi jutukesed on alandlised, kui igapäewane elu, nagu igapäewane kõne; on mõjusalt wägewad — nagu igapäewane elu ja on täis traagikat — nagu igapäewane elu: siin on Juhan Liiwi oma igapäewane elu kujutuste tagaseinaks... Liiw on õiglane loodusearmastaja, õiglane kodutundja ja auustaja, — ilma walskuseta... Sügaw kaastundmus, millega Liiw meie koduelu waatab, ongi tõsine suurus, mis luuletajat suureks teeb... J. Liiwi luulejutud on lillekimbud, mis kodu aiaäärel kaswawatest taimedest: kasteheinast ja tuulekaerast, rukkilildest ja weriheinast on kokku seatud. Nad on alandlikud — aga wägewad oma mõju poolest... Juhan Liiwi luuleand ei ole kahtlemata Juhani Aho andest wäiksem... Käesolewas raamatukeses esiteleb meile ennast Juhan Liiw kui mõtleja ja uurija... Tema mõistukõned on wäärt, et lapsed neid tähelepanemisega loeksiwad ja et suured nende üle järele mõtleksiwad.

Sulejoonistused. Otto H. Münther.

Hind 65 kop.

„Eesti Kirjanduse“ II. aastakäigus ilmus O. H. Müntheri algupäraliste juttude kohta, mida see raamat sisaldab, pikem kiitew arwustus, kus muu seas öeldakse: Müntheri kirjandusline iseloom on küpsem ja meeldiwam, kui suurel hulgal noortel... Silmapaistew iseäraldus M. juttudes on teraw tähelepanemise ja kirjeldamise osawus. M. ei ole meister mitte ainult wäliseid olusid kirjeldades; ka inimese hinge sügawamasse põhja ulatab tema pilk. Kahju oleks, kui hr. M. selletaolist meie kirjandusele weel õige palju ei pakuks.

„Sulejoonistusi“ arwustades kirjutab A. J ü r g e n s t e i n 1908 a. „Postimehes“ järgm.: Müntheril on midagi Tshechowist, sellest ilmwõrdlemata peenetundelisest ja hääsüdamlisest realistist, külge jäänud. See on tema pilk elu pääle, mis inimeste narrusi witsutab, elu halbu külgesid päewawalgele toob, aga nende üle mitte ei hirwita, waid läbi pisarate naerab. Ta wihkab inimeste wigasid, armastab neid endid ja kannatab nende wigade all kaasa.

Elu-Pudemed. Ansomardi.

Hind 70 kop.

„Eesti Kirjanduse“ 1910 a. I. wihus kirjutab A. Kitzberg muu seas järgmiselt: Ometi korra saab auuwõlg Ansomardi wastu tasutud, tema algupäralised jutud pääsewad koguwäljaandes ilmuma... Ei ole Ansomardi juures waja targutada, mis põhjustel tema oma jutuke si kirjutas. Waja neid lugeda, kõigile on ta oma enese iseolemise pitseri pääle wajutanud. Palju armastas ja armastab meid Ansomardi. See ajas teda ka ohwitseri põlwes jutu kujul meile ikka jälle midagi ütleva, ütleva, mis ta näinud, kuulnud, tähele pannud oli — mis temale rahu ei annud, enne kui see üteldud oli. „Elu-Pudemed“ on elu enese küljest lahti pudenenud lood enamisti, ja poetatud — iga tera enamiste iwa.

Ansomardi ei ole oma lugusid ainult armsale maarahwale ei mõelnud ega kirjutanud, see ongi see Ansomardi kunst, et ta kõigile kirjutada on osanud. Lühike, selge, nagu wasa-

raga löödud on enamiste tema väljaitlemise wiis, aga sünnitab siiski ümbrusele oma õhuringi, loob elewuse. Sääl on humori, mitte pilkamist ja labast nalja („Jah, Teie kõrgeaustus“, „Naese ustawus“ ja t.), sääl on sügawat inimlikku tundmust („Õrnawereline“, „Kirkurööwel“, „Narr suhkna“), peenikest hingeelu („Esimene eluhoop“ ja t.), sääl on „Eesti talupoiss“, sääl on isegi muinasjuttu, — üks lugu ei ole teise sarnane, kirju kogu, nagu — ohwitseri munder, särab aina. Ja siiski nii rahulik kõik, ilma suurte erutusteta, nagu tasane — ilma mägedeta Järwamaa, kust kirjanik pärit.

Hää on Ansomardi raamatut kätte wõtta, selle on haritud, peenemaitseline, eluküps mees kirjutanud, kes oma maad ja rahwast armastas.

Tallinna „Päewalehes“ üteldakse „Elu-Pudemete“ kohta: Terwe raamat on kokkuwõetult tuumakas wihk meie algupäralises jutukirjanduses... Keele puhtuse pääle on kirjanik palju hoolsust kulutanud ja nii mitmedgi sõnad ja laused on wabalt loodud.

Igapäewane elu. Jaan Lintrop.

Hind 60 kop.

„Eesti Kirjanduse“ XII. andes 1909 a. kirjutab A. Kitzberg: Selle „Igapäewase elu“ kirjeldamine, mis Lintropi raamatule päälkirja andnud, on ehk juttudes „Wiimane leib“ ja „Kitsad wärawad“ kõigeparemini korda läinud. Kuidas igapäewane elu maal, tühjas paigas — kitsarööpalise raudtee wakuwalis üksluiselt ja igawalt wenib ja oma tühjusega ja igawusega inimesi, kes seal elawad ja ametis on, tühjaks teeb ja wenima paneb, kuni nad kõige selle sisse upuwad, — nõndasamuti jälle igapäewane elu metsataguses külas, kus eluwärawad nii kitsad, et nendest läbi inimeste juurde, kes nende taga töös ja jälle töös higistawad, palju midagi muud ei walgu, kui see mis kirikust, kõrtsist, pitspallidelt ja uuriloosimise pidudelt kaasa toodud, — kuidas selle halli nukruse ja kopilõhna sees inimesed nagu tina jalus elawad ja hääbuwad, — seda igapäewast elu ei ole meil weel keegi nõnda kirjeldanud, kui Lintrop.

„R. Päewalehes“ (1909 a.) kirjutab „Mythos“ selle raamatu kohta: Kahtlemata on Jaan Lintropi „Igapäewane elu“ Eesti kehwas algupäralises ilukirjanduses suureks wäärt-

tuseks... „Igap. elu“ näitab, kui suur J. L. kirjaniku temperament ja „genius“ on ja mis temalt tulevikus oodata võime... Oma kujude poolest on raamat kirju panorama — waatepilt — õige mitmesugustest inimestest ja seltskonna klassidest. Ja kõik see panorama saab kunstniku sule läbi elavaks... Päälnähtava asjalikkuse taga leidub kirjaniku hinge subjektiivismust, mis karrikeerib, ironiseerib ja elu tragismuse all kannatab.

Dr. J. Luiga kirjutab „E. Kirjanduses“ 1908 a.: Ma olen Lintropi auustaja. Lintropil on kindlasti palju annet. Ta oskab juhtumisi ja loodust kirjeldada.

Eesti Muinasjutud lastele.

Jutud on K. E. Sööt välja walinud. Pildid, arwupoolest 15, on K. A. Hindrey joonistanud.

Hind 25 kop.

Tuttaw koolikirjanik M. K a m p m a n n annab raamatu kohta „E. Kirjanduses“ III. a. 1908 a. järgm. otsuse: Õnnelik möte, meie laialisest rahwaluule salwest lastele sündsaid muinasjuttusid välja walida ja ilusal siledal paberil piltidega kaunistatult välja anda. Seda oleks pidanud meie juba ammugi tegema! Nüüd on meie waeale lastekirjandusele raamat juurde tulnud, mille järele igaüks lugejatest kodulastest ja algkoolidest käe kõige suurema rõõmuga välja sirutab... Kõik jutud on sisu poolest puhtad ja lastele kohased.

Kuus lasteraamatut:

Tühi plats. (Tsechi jutukene).

Hiiglane. (Inglise kirjaniku Oskar Wilde järele).

Isa silmaterakene. (Elsa Frey j. Saksa keelest).

Tasandatud teel. (Rootsi kirj. Hedenstjerna jutt).

Üks külapoiss. (Hedenstjerna jutt).

Wabriku saladus. (Ganghoferi j. Saksa keelest).

Igaüks raamatukene on üksikult saada: hind à 4 k.

M. Kampmann kirjutab nende kohta 1908 a. „**Postimehe**“ 83 nr.: Kirjanduslise, luulelise väärtuse poolest seisavad kõik pakutavad jutukesed meie harilikkudest õpetlikkudest lugudest kõrgemal, huwitavad ja wangistavad väikeste lugejate meeli, õpetavad ka, ilma et õpetusega ära tüütaksiwad ja sihiga wastikuks läheksiwad... Meie lapsed ja kooliõpetajad mõistavad nendest lugu pidada.

Need lasteraamatud on ka kokkukõidetult ühe raamatuna saada nime all:

Lühikesed lood lastele.

Hind 20 kop.

Lutheruse väikene katekismus.

koolile ja leerile lühidalt ära seletanud M. Lipp. Hind 25 kop.

Kooliõpetaja A. P. kui asjatundja soovitab raamatut 1908 a. „Postim.“ 25 nr. väga soojalt ja juhib ühtlasi ka nende põhjasmõtete pääle tähelepanemist, mille järele M. L. raamatu on kokku seadnud: Tuttawa asja juurest mindakse tundmata juurde. Kõik jääb wälja, mis lapsele õppimisematerjaliks ei wõi olla. Mõtteta päheõppimisele tehtakse tõkked. Seletused on lühikesteks lauseteks kokku seatud. Laps ärgu midagi pähe õppigu, millest ta aru ei saa.

Mewsi ema. F. Stavenhageni

5-waatusline draama. Anna Haawa tõlge.

Hind 50 kop.

Sissejuhatuses, mis cand. K. Menning „Mewsi ema“ kohta kirjutanud, öeldakse: „Mewsi ema“ on kõige tähtsam F. Stavenhageni teiste näitemängude seast. See on puhas

ja sügaw luuletus. Temas woolab eht dramatiline veri, temas räägib loomulik wärskus, mis wõltsimata loodusega läheduses ühenduses on. Näitemängu kujud on nii täiswerd, nii elujõuulised; nad saawad oma elulise wärskuse sellest pinnast, mille pääl nad elawad ja sellest laenetawast merest, millega nad kokku on kaswanud. Kui tüki kätte wõtad ja loed ehk näitelawal näed, siis kaswab raudne saatus niisuguse kohutawa järjekindlusega ja laotab ennast ähwardawa tumedusega üle inimeste elu, nagu wägew äikesepilw. Suurepäralise luuletaja andega on kirjanik hädaohu lähenemist kujutanud; päältwaataja seisab selge äratundmise wangis, et niisuguste inimeste saatus niisugust teed peab minema. Ka rõõmsates piltides lendab äkki üks pilk, kõlab korraks sõna, nagu pikse wilksatus kaugel silmapiiril, mis tulewat tormi ette kuulutab, ehk küll kõik weel waikne ja rahuline on. Nii peenikselt maalib kirjanik pildi kalameeste kodusest elust, nii wägew on tema kujutusewõim, kui ta meid waritsewa hädaohu tulekut aimata ja karta laseb.

„Mewsi ema“ on seda enam tõsine rikastus Eesti näitelawale, et meil iseloomud, nagu luuletaja neid kujutab, koguni tuttawad on ja et kirjeldatud olud meid kuidagi ei wõõrasta ega selleläbi tüki elutruudust ei vähenda. Ka etendamise poolt on ta meie näitelawadele kohane, sest et ta rahulistes suurtes õigetes, hingelistes joontes joonistatud, ja et kujutatud elu ja iseloomud mitte keerulised ei ole. Kui etendamises rõhk selge hingelise edenemise pääle ja tegewust edasi lükkawate jõudude pääle pandakse, siis on tükil wägew ja kaasakiskuw näitelawaline ja luuleline mõju.

Arwustuses, mis 1908 aasta „Õiguse“ kaasande nr. 35 ilmus, üteldakse muu seas: Loodetawasti ilmuwad „Wanemuise“ näitelawa wäljaandel näitemängud, mille wäärtuse juures kahelda ei pruugi. Niisugune on „Mewsi ema“, mis näitelawal ei näigi näitemäng olewat, waid elu ise; nii loomulikud, nii tõetruud, nii elawad on temas ettetoodud iseloomud.

Ehk küll draama tegewus Elbe jõe kaldal Hamburi lähedal sünnib, ei ole ta ometi meile wõõras ega arusaamata. Kõik iseloomud näewad meie lähedast ümbrusest wõetud olewat, nii palju on neis tuttawat. Tegelaste hingeelu on arusaadawalt kujutatud, nii et see mängijale kui ka päältwaatajale temast arusaamise kergeks teeb.

Teatriarwustaja K. A. H. ütleb tüki kohta 1908 a. „Postim.“ № 80: Ma tahan „Mewsi emast“ niipalju õppida,

et ma mitte küünrapuuga tüki kallale ei asu ja mõõtma ei hakka, waid tahan teda kui luuletaja tööd hinnata, millel kõik omadused on, et kaasa kiskuda ja wangistada.

Hasemanni tütre. Adolf L'Arronge

kirjutatud rahwatükk 4 waatuses.

E. Enno ümberpanek. Hind 70 kop.

Pääle selle kui „Hasemanni tütre“ „Wanemuise“ näitelawal 9. sept. 1907 a. esimest korda ette kanti, kirjutas tutaw arwustaja K. A. H. tema kohta „**Postimehes**“ m. s. järgm.: Eila oli jälle kena näitemängu õhtu. Üks nendest õhtutest, kus sa nii tõesti maitsetes wõid waadata ja pärast sooja tundmusega teatrist lahkuda. Lõbus rahwatükk, millel tõde ja sügawam alus ei puudu, milles hulk elutarkust meile naerata des wastu waatab... Selle wäikse abielu draama ümber keerleb hulk lõbusaid kujusid ja need kujud on nii lahkelt naeratawalt joonistatud, et see selle rahwatüki õige armsaks teeb. Nagu suurekstegewa klaasi läbi on kõik nende inimeste iseloomu ja kaswatuse wead ja hääd küljed waadatud, mis meile neid seda selgemini silmade ette toob.

Kui „Hasemanni tütre“ „Wanemuises“ neljandat korda korraldati, kirjutati „Postim.“ 1908 a. märtsi kuul L'Arronge tükkide kohta üleüldises mõttes: Ta wõidab südant oma kuldse naljaga ja oma toredate kujudega... Igaüks, olgu ta wüsti proua wõi toatüdruk, salanõunik wõi woorimees; kõiki paneb ta naerma ja nütma, kõikidele annab ta midagi, sest et tema kujudes ikka seda üleüldisinimlikku on, kuid kõikidel, seisuse pääle waatamata, omane on ja seega iga inimese juures wastukõla leiab.

Südameuss. Ludwig Anzenruberi

3-waatusline naljamäng talurahwa elust.

O. Rütli ja J. Liiwi tõlge.

Hind 60 kop.

„Wanemuise“ näitejuht cand. K. Menning kirjutas 1907 aasta algul, mil see tükk esimest korda „Wanemuises“

etendusele tuli, m. s. järgmist: Anzengruberi „Südameuss“ (Der G'wissenswurm), kõige parem lustmäng talurahwa elust, mis uuem kirjandus tunneb, ilmus 1872 a. Anzengruber on oma tööde iseloomu poolest meile väga kodune; sest tema ei ole mitte ainult täiswerd luuletaja, anderikas ja mõjuv näitekirjanik, waid ta on ka teraw eluwaatleja, tõsine ühis-elu nähtuste arwustaja, kelle sõnad tihti rasked kaebtused kõiksugu sissejuurdunud seltskondliste pattude ja ülekohtu wastu on. Inimesi, keda ta kujutab, on ta tõesti näinud; nad on nii elutriud ja eluwärsked, nagu oleks woolaw elu neid ise näitelawale saatnud. Nende saatus on kirjaniku mõtetega nii loomulikult kokku kaswanud, et kusgil kuiwa teoria maiku pole, waid kõik wärwiline ja jumewärske elu on... Kui sa tema tükid kätte wõtad, siis imestad ikka uuesti kujude iseloomude rohkuse ja selle luulerikkuse üle, mis ka wäikesi osakesi nii wärwiliselt ja elusalt mõne wähese kriip-suga mõistab joonistada. Sedasama wärskust ja elutõde leiame ka tegewuses. Siin on jooned selgesti ja lihtsalt tõmmatud, sellejuures aga ikka huwitawalt, ikka dramatilises üheskiskuwas woolus. Anzengruber oli ise kaua aega näitelawal tegew olnud, ja sellepärast tundis tema selle sea-dusi ja nõudmisi ja mõistis tema mõjusid oma ainetes wälja töötada.

Puusepad. Karl Schönherri

ühejärguline kurbmäng. J. Liiwi ja A. Simmi tõlge.

Hind 45 kop.

Kui kurbmäng „Puusepad“ 1906 aasta oktoabri-kuu algul „Wanemuises“ käsikirjalise tõlke järele esimest korda ette kanti, kirjutati tema kohta „Postimehes“ järgmiselt: Maailma näitekirjandus on väga waene hääde ühejärguliste näitemängude poolest. See on loomulik, sest et siin piirid nii kitsad on, et kirjanikul isesugune aine ja väga osaw käsi peab olema wäikest raami suure eluga täita. Üks parematest uue-matest niisugustest tükkidest on Schönherri „Puusepad“. Waeste inimeste wäikene elu ja suur traagika on nii elutruult ja lihtsalt, sellejuures aga wõimsalt, ja liigutawalt kujutatud, nõnda et sügaw mõju temalt järele jääb...

Nii kitsa raami sees, üheainsa järgu sees niipalju koos, siis on mõista, et kirjanik näitelawalt palju nõuab...

Etenduse ajal nähti päältwaatajaid, kes pisaraid peita ei suutnud.

Kommissari herra. Georges Courteline

ühejärguline pilt elust. L. Simmi tõlge.

Hind 40 kop.

„Kommissari herra“ — kirjutati esimese etendamise puhul „Postimehes“ 221 ja 226 numbris 1906 a. — on tõesti uudis ja ilmub, kui meie ei eksi, wist esimest kord ülepea Wene-maal. Ta on kuulsa Prantsuse pilkenalja kirjaniku G. Courteline wabastaw naer isesorti ametnikkude uhkuse ja kõrkuse üle. Kõige narruse ja nalja tagast paistab aga terawasti nähtud elupilt wälja... „Kommissari herrast“, politseinikust, kes mitte rahwa pärast ametisse, waid kelle pärast rahwas maailma elama on pandud, kes siis ka oma all olewate ametnikkudega, kui nendega, kellel tema juurde asja, nagu kärblastega talitas, õigeid inimesi kimbutas ja pääle iseenese teisi enam suudgi lahti ei lasknud teha, aga kes wiimaks mehega kokku puutus, kes tema ka wardasse ajas, waat, seda lugu ei tihka ära jutustada, igauks peab tükki ise nägema ja tusatuju mäge päält maha naerma.

Seebikeetmise õpetus.

Käsiraamat igasuguste lihtsate, iluduse- ja rohuseepide keetmise juhatusesks.

Kokku seadnud provisor **A. Kuusk.**

Hind 25 kop.

Tallinna „Päewaleht“ soowitas raamatut 1908 a. pääle trükist ilmumist 156 nr.: „Seebikeetmise õpetuse“ kokkuseadmise juures on A. Kuusk F. Wiltneri, A. Engelhardi ja mõne teise wäljamaa asjatundja töösid tarwitanud. Meie teada on see raamat kõige parem seebikeetmise õp. raamat, mis meil ilmunud on... Nii mõnigi wõib antud õpetuse järele omale kasulikult tarwilisi seepisid keeta, iseäranis suuremates majapidamistes.

K. Sööt'i kirjastusel on viimasel ajal veel ilmunud:

Tiiger.

Ühewaatusline naljamäng.

Ed. Brisebarre ja Marc-Michel'i järele ümber pannud L. Simm.

Hind 40 kop.

Päikse kullas.

M. Lipp'i uued luuletused.

Algupäraliste isamaa, armastuse, looduse ja muude laulude seas sisaldab raamat suure hulga Heinrich Heine ja teiste laulude, iseäranis Saksa balladede tõlkeid.

234 lehek., hind 75 kop.

Raamatud, mis warematel aastatel ilmunud ja täielikumas nimekirjas nimetatud, on veel muist igast raamatukauplusest saada. **Pääladu** K. Sööt'i raamatukaupluses.

K. Sööt'i trükikoda

Tartus, Aleksandri uul. № 5.

Kes wiimaste aastate jooksul meie kodumaal trükitud raamatuid, aktsidenz-töösid, kuulutuselehti j. n. e. endiste aastate töödega võrreldes tähele paneb, peab tunnistama, et trükikunst wiimasel ajal maitse poolest märksa tõusnud on. K. Sööt'i trükikoda on seks ikka kaasa aidata püüdnud.

Töö häduse, rutulise valmistamise ning hoolsa asjatalituse pääle pandakse **suurt rõhku.** **Hinnad** on võimalikult **odavad.**

Et tähendatud trükikoda oma 15-ne-aastaselt kestuse ajal tehniliselt hääde masinate, moodsate tähtede ja kaunistuste poolest järjest täienenud on, siis on tal võimalik

igasuguseid trükistöösid

Eesti, Wene, Saksa j. m. keeltes **maitserikkalt modern-stiilis** valmistada, olgu **liht** ehk **kunstvärwitrukis**, klisshede ja toonitrukiga.

